

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

570. An, & qualiter solutio pensionis facta, dum ea non debeatur, repeti possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

monetā qualitatem, ut idem Card. de Luc. de pens. d. 8. nu. 3.) Quin & per alias species probationis (intellige legitime concludentes) id justificari posse, sic dicens habitum illud pro absoluto à Rota in Lucan. pens. 15. Feb. 1669.

4. Respondeo quartò: Sed & dicto modo probandum, quod durante vitā titularis prædecessoris, qui consenserat pensioni, quamdiu post reservationem de consensu suo pensionem beneficium obtinuit, integrè sibi pro omnibus terminis decursis facta solutio. Adeoque non sufficit facta & probata solutio unius termini, facta per Titium nomine titularis absentis, ac pro altero termino, ut in instrumento solutionis asseritur, maturando, v. g. in festo Nativitatis Domini proximè venturo cum quietantia & confessione de aliis terminis præcedentibus; quia quò ad terminos illos alios decursos non potest, ut dictum, constare de solutione ex sola confessione facta de recepta solutione. Quin & quò ad solutionem unius illius termini factam à Titio nomine titularis, & ipso adhuc vivente, cum sit facta à tertio, de cuius mandato non constat (quippe quòd in solveate pensionem pro alio non præsumitur, nisi concurrant adminicula juxta Rotam decis. 2. de causi. poss. & propr. in antiq. teste Seraph. decis. 436. n. 8.) non satis fit adhuc decreto prædicto importanti nullitatem pensionis. Corrad. loc. cit. n. 14. Nihilominus, si ad modicos solùm dies, post maturationem ultimi termini, dum nullus adhuc fructus recollectæ istius anni perceptus, incideret mors titularis, insoluto isto ultimo termino, ex deficientia illius solutionis, & consequenter probationis, non inducendam nullitatem pensionis, seu cum defectum non esse, attendendum tradit Card. de Luc. de pens. d. 8. nu. 4. argumensò decisionis 26. post Merlinum. de pign. quæ est eadem apud Merlin. decis. 478. ubi firmatum, quòd, si titularis, qui voluntaria pensioni consensit, ad breve tempus, antequam aliquis pensionis terminus maturet, per mortem naturalem vel civilem desinat esse possessor beneficii, nihil referat, quòd ipse nullam pensionis solutionem fecerit, eò quòd cesset ratio, cui decretum immititur, nempe fraudis & collusionis. Atramea subjungit idem Cardin. moveri sibi adhuc difficultatem ex firmatis per decis. Rota 620. p. 4. recent. cui inhæret Tond. de pens. c. 3. n. 16. nimirum quòd si primus terminus maturasset ad paucos dies post reservationem, & sic inceptus annus pensionarius, ita ut intrare possit eadem ratio non perceptionis fructuum illius anni, adhuc tamen, si terminus ille non solvaratur, non satisfactum sit decreto, quamvis constaret de vera & effectiva solutione plurium terminorum subsequentium; quinimo etiam si soluta sit rata illorum dierum, qui decurrerunt inter reservationem & terminum. Hinc ut ait idem Cardin. etsi videatur is esse nimis rigor, tamen ob dictas auctoritates, dum aliaz non adjuvant in contrarium, subit ratio timendi.

Quæstio 570. An, & qualiter solutio pensionis facta, dum ea non debeatur, repeti possit?

1. Respondeo ad primum affirmativè, ubicunque enim cessat causa solvendi, cessat etiam actio & obligatio ejus, à quo petitur. si procuratorem, ff. mandati, & causā solutionis reductā ad non causam, pro eo, quòd solum est, datur repetitio.

2. Leuten. Fori Benef. Tom. III.

l. 1. ff. de condit. sine caus. Lott. l. 1. q. 38. n. 230. & 231. Hinc jam etiam titularis condemnatus in spolio ad solvendam pensionem, postquam paruit sententia, & solvit, poterit postea solum repetere à pensionario; eò quòd, cum in possessorio non admittatur defensio aliqua super titulo, neque admittantur exceptiones super defectu proprietatis, maxime in possessorio summarissimo retinenda, si titularis à iudice coactus fuit solve, solum non possit videri debitum ex illo mandato iudicis, qui ex natura iudicij illius non debebat, neque poterat cognoscere, an esset debitum vel indebitum. Lott. loc. cit. num. 228. & 229. citans Rotam in Roman. conditionis indebiti. 29. April. 1622. contra Gig. conf. 32. per tot. docentem, quòd talis titularis in eo casu repetere nequeat solum, etiam si reservatio fuisset nulla; eò quòd obtinens in possessorio, & succumbens in petitorio, non teneatur ad terminos pensionum decursarum, & per se exactarum & perceptarum, nisi à die contestatae litis super petitorio, juxta gl. in c. significaverunt. v. recursum. de restibus, quam tamen glossam Lott. n. 235. sit loqui de fructibus bonæ fide perceptis per possessorem, quòd non potest pensioni applicari, ut mox videbitur.

2. Respondeo ad secundum: Pensio indebitè soluta non repetitur tanquam fructus rei alicujus perceptus, sed tanquam simplex quantitas debita actione personali. Adeoque de ea loquendum non est quòd ad hoc punctum repetitionis, sicuti de fructibus bonæ fide perceptis per possessorem, Lott. l. cit. n. 232. & 233. dicens esse fere impossibile, ut reductā causā solutionis ad non causam, aliquid constituere, unde cesset repetitio, præcipue, ubi prænditur extinctio, quæ uti non potest superari à facto pensionarii, ita nec potest separari ab eo mala fides.

Quæstio 571. An, & qualiter unica exacta & præstita solutio suffragetur pensionario pro acquirenda possessione?

1. Respondeo primò: Quasi possessio exigendi pensionem acquiritur per unicum actum solutionis quemadmodum & in ceteris iuribus incorporalibus contingit, non attentā justitiā vel injustitiā, aut concernentibus bonum jus, vel merita causæ, utpote ad petitorium reiicienda, sed attentò nudo facto possessionis, sufficiente sola possibili justificatione in petitorio. Card. de Luc. de pens. d. 30. n. 3. & d. 37. n. 2. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 3. n. 8. Garc. p. 1. c. 5. n. 450. Lott. l. 1. q. 38. n. 106. Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 2. n. 56. citans Marand. to. 4. controv. resp. 55. n. 36. Gracia. disp. for. c. 113. n. 1. & seq. & varias Rotæ decisiones. Ita ut in vi talis possessionis per unicum talem actum acquisitæ impediri nequeat, quòd minus pensionem pro sequentibus terminis pergit exigere, etiam pendente lite. Ventrigl. loc. cit. Lott. loc. cit. n. 73. & seq. ubi: quòd talis quasi possessio operetur, ut lite pendente non retardetur solutio sub prætextu, quòd non sit probatum, nimirum, quòd non remaneat titulari congrua. Nec attendatur sententia, à qua sit appellatum. Hæcque eadem servari in translatorio, qui sit in quasi possessione exigendi, quòd ad iudicium manutationis, etsi alias possessio transferentis in nullo ei subveniat. Lott. n. 76. Nec intret arbitrium aliquod pro retardatione solutionis. Lott. nu. 105. citans Rotam in Tullens. pens. 22. Jun. 1609. in Hidrunctin. pens. 25. Jun. 1618. in Creman.